
**Poučení dlužníka o jeho právech a povinnostech v rámci insolvenčního řízení dle zákona
č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení**

A) Přezkum pohledávek

§ 192 Popření přihlášených pohledávek

- (1) Pravost, výši a pořadí všech přihlášených pohledávek mohou popírat insolvenční správce, dlužník a přihlášení věřitelé; popření pohledávky lze vzít zpět.
- (2) Insolvenční správce může při přezkumném jednání změnit stanovisko, které zaujal k jednotlivým pohledávkám v seznamu přihlášených pohledávek.
- (3) Není-li dále stanoveno jinak, nemá popření pohledávky dlužníkem vliv na její zjištění; jeho účinkem však vždy je, že pro pohledávku, kterou dlužník popřel co do její pravosti nebo výše, není v rozsahu popření upravený seznam přihlášených pohledávek exekučním titulem.
- (4) Věřitel může až do skončení přezkumného jednání, dokud jeho pohledávka není zjištěna, měnit výši přihlašované pohledávky. Jestliže v důsledku této změny není možné přezkoumat přihlášenou pohledávku při nařízeném přezkumném jednání, nařídí insolvenční soud zvláštní přezkumné jednání. Věřitel je však povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na zvláštním přezkumném jednání.

§ 193 Popření pravosti pohledávky

O popření pohledávky co do její pravosti jde tehdy, je-li namítáno, že pohledávka nevznikla nebo že již zcela zanikla anebo že se zcela promlčela.

§ 194 Popření výše pohledávky

O popření pohledávky co do její výše jde tehdy, je-li namítáno, že dlužníkův závazek je nižší než přihlášená částka. Ten, kdo popírá výši pohledávky, musí současně uvést, jaká je ve skutečnosti výše pohledávky.

§ 195 Popření pořadí pohledávky

O popření pohledávky co do jejího pořadí jde tehdy, je-li namítáno, že pohledávka má méně výhodné pořadí, než je pořadí uvedené v přihlášce pohledávky, nebo je-li popíráno právo na uspokojení pohledávky ze zajištění. Ten, kdo popírá pořadí pohledávky, musí současně uvést, v jakém pořadí má být pohledávka uspokojena.

§ 196 Účinky popření pohledávky

- (1) Popření výše pohledávky nemá vliv na její pořadí. Popření pořadí pohledávky nemá vliv na pravost nebo výši pohledávky.
- (2) Popření práva na uspokojení pohledávky ze zajištění má však u zajištěného věřitele, který může tuto pohledávku vůči dlužníku uspokojit pouze z majetku poskytnutého k zajištění, tytéž účinky jako popření pravosti pohledávky, a bylo-li toto právo popřeno jen zčásti, tytéž účinky jako popření výše pohledávky.

§ 197

- (1) Výsledek přezkumného jednání zapíše insolvenční správce do seznamu přihlášených pohledávek; takto upravený seznam tvoří součást zápisu o přezkumném jednání. Věřitelům, kteří o to požádají, vydá insolvenční soud z tohoto seznamu výpis.
- (2) Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se

přezkumného jednání nezúčastnil, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí, a to i tehdy, je-li popření uvedeno v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.

§ 198 Popření nevykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a); tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 nebo § 410 odst. 2. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

(2) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce uplatnit jako důvod vzniku popřené pohledávky pouze skutečnosti, které jako důvod vzniku této pohledávky uplatnil nejpozději do skončení přezkumného jednání, a dále skutečnosti, o kterých se žalobce dozvěděl později proto, že mu kupující ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho části neoznámil včas převzetí dlužníkovu závazku.

(3) Vyjde-li v průběhu řízení o žalobě podle odstavce 1 najevo, že popřená pohledávka je pohledávkou vykonatelnou, není to důvodem k zamítnutí žaloby, žalovaný je však v takovém případě povinen prokázat důvod popření podle § 199.

§ 199 Popření vykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Insolvenční správce, který popřel vykonatelnou pohledávku, podá do 30 dnů od přezkumného jednání nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a) u insolvenčního soudu žalobu, kterou své popření uplatní proti věřiteli, který vykonatelnou pohledávku přihlásil. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty soudu.

(2) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

(3) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce proti popřené pohledávce uplatnit pouze skutečnosti, pro které pohledávku popřel.

§ 200 Popření pohledávky přihlášeným věřitelem

(1) Věřitel je oprávněn písemně popřít pohledávku jiného věřitele. Popření pohledávky musí mít stejné náležitosti jako žaloba podle občanského soudního řádu a musí z něj být patrné, zda se popírá pravost, výše nebo pořadí pohledávky. Popření pohledávky lze učinit pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) K popření pohledávky přihlášeným věřitelem se přihlíží, jen obsahuje-li podání všechny náležitosti a je-li doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději 3 pracovní dny přede dnem konání přezkumného jednání o popřené pohledávce a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, nejpozději do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek; v případě řešení úpadku oddlužením lhůta neskončí dříve než 7 dní ode dne zveřejnění přihlášky pohledávky v insolvenčním rejstříku. V případě postupu podle věty první se § 43 občanského soudního řádu nepoužije. Po uplynutí této lhůty již nelze měnit uplatněný důvod popření. K popření pohledávky učiněnému ve formě, která v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce vyžaduje jeho písemné doplnění, předložení jeho originálu, případně předložení písemného podání shodného znění, se nepřihlíží.

(3) Dospěje-li insolvenční soud k závěru, že k popření pohledávky přihlášeným věřitelem se nepřihlíží, odmítne je rozhodnutím, které může vydat jen do skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410.

(4) Osobou oprávněnou k podání odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 je pouze věřitel, který popřel pohledávku.

(5) Jestliže insolvenční soud popření pohledávky neodmítne, považuje se podání, jímž přihlášený věřitel popřel pohledávku, od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, nejdříve však po uplynutí 10 dnů od skončení přezkumného jednání a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, po schválení zprávy o přezkumu, za žalobu, kterou tento věřitel uplatnil u insolvenčního soudu své popření vůči věřiteli, který pohledávku přihlásil.

(6) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

§ 201

(1) Pohledávka je zjištěna

- a) jestliže ji nepopřel insolvenční správce ani žádný z přihlášených věřitelů,
- b) jestliže ji nepopřel insolvenční správce a insolvenční soud odmítl její popření přihlášeným věřitelem,
- c) jestliže insolvenční správce nebo přihlášený věřitel, který ji popřel, vezme své popření zpět, nebo
- d) rozhodnutím insolvenčního soudu ve sporu o její pravost, výši nebo pořadí.

(2) Vykonatelná pohledávka je zjištěna také tehdy, jestliže insolvenční správce nepodal včas žalobu o její popření nebo byla-li taková žaloba zamítnuta anebo řízení o ní skončilo jinak než rozhodnutím ve věci samé.

(3) Výsledek sporu o pravost, výši nebo pořadí pohledávky poznamená i bez návrhu insolvenční správce v upraveném seznamu pohledávek a upravený seznam pohledávek zašle insolvenčnímu soudu.

(4) Rozhodnutí insolvenčního soudu o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek jsou účinná vůči všem procesním subjektům.

§ 202

(1) Ve sporu o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení proti insolvenčnímu správci. Náhrada nákladů řízení přiznaná v tomto sporu vůči dlužníku se pokládá za přihlášenou podle tohoto zákona a uspokojí se v insolvenčním řízení ve stejném pořadí jako pohledávka, o kterou se vedl spor. Náklady, které v tomto sporu vznikly insolvenčnímu správci, se hradí z majetkové podstaty; do ní náleží i náhrada nákladů řízení přiznaná insolvenčnímu správci.

(2) Náklady řízení, které vznikly zaviněním insolvenčního správce nebo náhodou, která se mu přihodila, nese on sám a ostatním účastníkům je povinen je nahradit.

(3) Přihlášený věřitel, který popřel pohledávku, je povinen složit do 15 dnů po skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce u insolvenčního soudu jistotu na náklady řízení incidenčního sporu ve výši 10 000 Kč. Nebylo-li v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce ještě rozhodnuto o způsobu řešení úpadku, neskončí tato lhůta dříve než uplynutím 10 dnů od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.

(4) Insolvenční soud může uložit přihlášenému věřiteli, který popřel pohledávku, aby v incidenčním sporu složil i jistotu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla věřiteli popřené pohledávky nedůvodným popřením pohledávky. Učiní tak jen na návrh věřitele popřené pohledávky, který doloží, že mu vznik takové škody nebo jiné újmy zjevně hrozí. Jestliže však podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení lze očekávat, že popření pohledávky bude důvodné, insolvenční soud návrh věřitele popřené pohledávky na složení této jistoty zamítne. Přiměřeně se dále použijí ustanovení občanského soudního řádu o jistotě u předběžného opatření.

(5) Nebude-li jistota podle odstavců 3 a 4 složena, nebo nedoloží-li přihlášený věřitel insolvenčnímu soudu, že povinnost složit jistotu podle zákona nemá, insolvenční soud žalobu, kterou přihlášený věřitel uplatnil popření pohledávky, odmítne.

(6) Povinnost složit jistotu podle odstavců 3 a 4 nemá přihlášený věřitel, který ve lhůtě stanovené ke složení jistoty osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma. Přihlášený věřitel dále nemá povinnost složit jistotu po dobu, po kterou jeho popření nemá vliv na zjištění popřené pohledávky.

§ 410

(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek za trvání účinnosti oddlužení obdobně § 190 až 202.

(2) Přezkoumání přihlášených pohledávek provede insolvenční správce tak, že v seznamu přihlášených pohledávek podle § 189 odst. 1 u každé z pohledávek výslovně uvede, zda ji on sám, dlužník nebo věřitel popírá nebo nepopírá, přičemž ke stanovisku dlužníka bude připojen i podpis dlužníka; stanovisko dlužníka zjistí insolvenční správce při osobním jednání s dlužníkem, jehož datum a místo konání sdělí dlužníkovi nejméně 7 dní předem. Skončením osobního jednání s dlužníkem končí přezkumné jednání. Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí a poučí jej o dalším postupu. Poté insolvenční správce vypracuje zprávu o přezkumu; její součástí je záznam o jednání s dlužníkem podepsaný insolvenčním správcem a dlužníkem, seznam přihlášených pohledávek a doklad o písemném vyrozumění věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena.

(3) O zprávě o přezkumu rozhodne insolvenční soud bez jednání nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405 tak, že

a) schválí předloženou zprávu o přezkumu, nejsou-li vůči ní podány žádné námitky podle § 398a odst. 4 nebo podané námitky nejsou důvodné,

b) nařídí doplnění nebo změnu zprávy o přezkumu, jestliže shledá, že některé z námitek podle § 398a odst. 4 proti ní jsou důvodné, avšak nemění její základní obsah, nebo

c) odmítne zprávu o přezkumu, shledá-li, že námitky podle § 398a odst. 4 proti ní vznesené důvodně zpochybňují zprávu jako celek; v tomto případě uloží insolvenčnímu správci, aby znovu provedl přezkoumání přihlášených pohledávek a předložil novou zprávu o přezkumu a novou zprávu pro oddlužení ve lhůtě, kterou určí.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže proti zprávě o přezkumu nebyly podány námitky; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

(5) Popření pohledávky věřitele dlužníkem má za trvání účinků schválení oddlužení tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku před schválením oddlužení, nastávají účinky tohoto popření dnem, kdy nastaly účinky oddlužení; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku.

(6) Jde-li o vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, může dlužník jako důvod popření její pravosti nebo výše uplatnit jen skutečnosti, které jsou důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že pohledávka zanikla nebo je promlčená.

B) Způsob provedení oddlužení

§ 398 Způsoby oddlužení

(1) Oddlužení lze provést zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.

(2) Při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a zpeněžení majetkové podstaty při oddlužení má tytéž účinky jako zpeněžení majetkové podstaty v konkursu. Není-li dále stanoveno jinak, při tomto způsobu oddlužení do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení. Zajištění věřitelé se uspokojují jen z výtěžku zpeněžení zajištění.

(3) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen vydat insolvenčnímu správci majetek náležející do majetkové podstaty ke zpeněžení postupem obdobným podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a dále do doby podání zprávy pro osvobození

měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky.

(4) Nestací-li částka podle odstavce 3 k uspokojení všech pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim postavených na roveň, uspokojí se nejdříve odměna a hotové výdaje insolvenčního správce, poté pohledávky věřitelů na výživném ze zákona, jestliže vznikly po rozhodnutí o úpadku, poté pohledávka podle § 390a odst. 5, poté záloha na úhradu odměny a hotových výdajů insolvenčního správce, poté ostatní pohledávky věřitelů na výživném ze zákona, poté pohledávky státu za náhradní výživné podle jiného zákona a poté náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty. Ostatní pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uspokojí poměrně. Po uspokojení těchto pohledávek rozvrhne dlužník prostřednictvím insolvenčního správce částku podle odstavce 3 mezi nezajištěné věřitele podle poměru jejich pohledávek způsobem určeným v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení oddlužení. Odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce náležící za období do schválení oddlužení lze z částky podle odstavce 3 uspokojit až po úplném uspokojení všech pohledávek podle věty třetí. Zajištění věřitelé se uspokojí jen z výtěžku zpeněžení zajištění; při tomto zpeněžení se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

(5) Dlužníku, který o to požádal v návrhu na povolení oddlužení nebo v odůvodněných případech nejpozději při jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2, může insolvenční soud stanovit jinou výši měsíčních splátek. Učiní tak jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše splátek určená podle odstavce 3 způsobila ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek. Přitom dále přihlédně k důvodům, které vedly k dlužníkově úpadku, k celkové výši dlužníkových závazků, k dosavadní a očekávané výši dlužníkových příjmů, k opatřením, která dlužník činí k zachování a zvýšení svých příjmů a ke snížení svých závazků, a k doporučení věřitelů. Dlužníkovým návrhem jiné výše měsíčních splátek není insolvenční soud vázán. K opožděné žádosti insolvenční soud nepřihlíží. Insolvenční soud může obdobně stanovit jinou výši měsíčních splátek i po schválení oddlužení, jestliže o to požádá dlužník pro změnu poměrů. Soud tak učiní jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše dosavadních splátek způsobila ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek.

(6) Dlužník není povinen vydat majetek ke zpeněžení podle odstavce 3, vyplývá-li ze zprávy pro oddlužení, že by se zpeněžením tohoto majetku nedosáhlo uspokojení věřitelů. Dlužník také není povinen vydat ke zpeněžení své obydlí, ledaže ze zprávy pro oddlužení vyplývá, že jeho hodnota přesahuje hodnotu určenou podle prováděcího právního předpisu násobkem částky na zajištění obydlí v dlužníkově bydlišti. Není-li dále stanoveno jinak, pro účely zpeněžení podle odstavce 3 do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení. Ustanovení § 409 odst. 4 není dotčeno.

(7) Je-li způsobem oddlužení plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce za účelem předcházení budoucímu úpadku uložit dlužníku povinnost využít v rozsahu nejvýše 100 hodin služby odborného sociálního poradenství poskytované registrovaným poskytovatelem sociálních služeb; odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné. Tato služba se dlužníku poskytuje bez úhrady nákladů.

(8) V oddlužení lze postupovat s odchylkami podle § 315 odst. 1, nerozhodne-li schůze věřitelů jinak.

C) Účinky schváleného oddlužení

§ 407

(1) Účinky schválení oddlužení nastávají okamžikem zveřejnění rozhodnutí o schválení oddlužení v insolvenčním rejstříku.

(2) Právní mocí rozhodnutí o schválení oddlužení se ruší omezení dispozičních oprávnění dlužníka, ke kterým došlo před jeho vydáním v dosavadním průběhu insolvenčního řízení ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu.

(3) Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty insolvenční soud i bez návrhu změní, jestliže se podstatně změny okolnosti, které jsou rozhodující pro výši a další trvání stanovených měsíčních splátek; ustanovení § 418 odst. 1 písm. c) tím není dotčeno. Pro doručení, zveřejnění a účinky tohoto rozhodnutí platí totéž co o doručení, zveřejnění a účincích rozhodnutí o schválení oddlužení. Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání dlužník nebo věřitel, který podle něj obdrží na úhradu své pohledávky méně než podle měněného rozhodnutí.

§ 408

(1) O účincích schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí ohledně majetku náležícího do majetkové podstaty v době schválení oddlužení obdobně ustanovení tohoto zákona o účincích prohlášení konkursu, včetně zániku společného jmění dlužníka a jeho manžela. Jde-li o oddlužení povolené na základě společného návrhu manželů (§ 394a), považuje se od okamžiku, kdy nastanou účinky schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, všechen majetek těchto manželů za majetek ve společném jmění manželů, které nezaniká.

(2) Dispoziční oprávnění k majetku, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty dlužník. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídít nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.

(3) Majetek, který slouží k zajištění, insolvenční správce po schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty zpeněží, ledaže zajištěný věřitel požádá, aby tento majetek zpeněžen nebyl, a zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nebo zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.

(4) Poté, co insolvenční správce zpeněží majetek, který podléhá oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, se v insolvenčním řízení dále postupuje podle ustanovení tohoto zákona o konečné zprávě a rozvrhu v konkursu.

§ 409

(1) Od schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty má dispoziční oprávnění k příjmům, které získá po schválení oddlužení, dlužník. S takto nabytými příjmy je dlužník povinen naložit způsobem uvedeným v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Základní částku, která nesmí být sražena z měsíční mzdy, a jiné příjmy, které nelze postihnout výkonem rozhodnutí nebo exekucí, je dlužník oprávněn použít i k plnění splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, neohrozí-li tím uspokojování jeho základních hmotných potřeb nebo potřeb osob na něj odkázaných výživou.

(2) Jestliže insolvenční soud uložil dlužníku povinnost vydat majetek ke zpeněžení, použije se pro oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty § 408 odst. 1 obdobně. Poté, co insolvenční správce zpeněží majetek, který podléhá oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, předloží insolvenčnímu soudu zprávu o stavu insolvenčního řízení, pro niž se použije přiměřeně ustanovení o konečné zprávě v konkursu, a poté se postupuje obdobně podle ustanovení o rozvrhu v konkursu.

(3) Dispoziční oprávnění k majetku, náležejícímu do majetkové podstaty v době schválení oddlužení, s výjimkou toho majetku, který byl postižen v rámci výkonu rozhodnutí nebo exekuce, má od právní moci rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty dlužník; to neplatí, jde-li o majetek, který slouží k zajištění nebo který insolvenční soud uložil vydat ke zpeněžení. Majetek, který dlužník získá poté, co nastanou účinky schválení oddlužení, z té části příjmů, která

nepodléhá oddlužení, nenáleží do majetkové podstaty. Výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala takový majetek, lze za trvání oddlužení nařídit nebo zahájit a provést jen pro pohledávky, které nemají být uspokojeny při oddlužení a současně které vzniknou poté, co nastanou účinky schválení oddlužení.

(4) Majetek, který slouží k zajištění, zpeněží insolvenční správce po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, nejdříve však po zjištění pravosti výše a pořadí zajištěné pohledávky, požádá-li o to zajištěný věřitel. Výtěžek zpeněžení vydá zajištěnému věřiteli; přitom postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

D) Srážky z příjmů:

§ 398

(3) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen vydat insolvenčnímu správci majetek náležející do majetkové podstaty ke zpeněžení postupem obdobným podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a dále do doby podání zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky.

§ 398b Splátkový kalendář fyzické osoby – podnikatele

(1) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník, který je fyzickou osobou - podnikatelem, povinen do doby podání písemné zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku, která se určí podle tohoto ustanovení. Ustanovení § 398 není dotčeno.

(2) V rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty uloží insolvenční soud dlužníkovi povinnost měsíčně splácet nezajištěným věřitelům z jeho příjmů z podnikání minimální nevratnou částku (dále jen „zálohová splátka“).

(3) Zálohová splátka se určí z jedné dvanáctiny zjištěného zisku dlužníka za poslední zdaňovací období podle zvláštního zákona⁷³⁾ předcházející podání návrhu na povolení oddlužení a vypočte se ve výši, v jaké mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾. Nebyla-li podnikatelská činnost vykonávána po celé zdaňovací období, určí se zálohová splátka z podílu zjištěného zisku a počtu měsíců, po kterou dlužník vykonával podnikatelskou činnost.

(4) Zálohovou splátku lze rovněž určit se souhlasem dlužníka po vyjádření insolvenčního správce k očekávaným budoucím měsíčním příjmům a výdajům dlužníka vycházejícím zpravidla z rozdílu jeho reálně dosažených příjmů a reálně vynaložených výdajů za dobu jeho podnikání.

(5) Nelze-li zálohovou splátku dlužníka určit postupem podle odstavců 3 a 4, určí se zálohová splátka z částky odpovídající měsíční průměrné mzdě v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předchozího kalendářního roku.

(6) Dlužník je povinen vždy po uplynutí 12 kalendářních měsíců k patnáctému dni následujícího kalendářního měsíce předložit insolvenčnímu správci listiny osvědčující jeho reálně dosažené příjmy a reálně vynaložené výdaje včetně výpisů z účtů, jakož i účetnictví či daňovou evidenci a přiznání k dani z příjmů za poslední zdaňovací období podle zvláštního zákona⁷³⁾, popřípadě další listiny; tuto povinnost dlužník nemá po podání zprávy insolvenčního správce pro osvobození, na základě které insolvenční soud rozhodne o osvobození podle § 414. Splátkovou částku následně určí insolvenční správce z jedné dvanáctiny zisku dlužníka za zdaňovací období zjištěného z rozdílu reálně dosažených příjmů a reálně vynaložených výdajů a vypočte se ve výši, v jaké mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾ (dále jen „referenční srážka“). Byla-li zálohová splátka určena postupem podle odstavce 3 nebo 4, insolvenční soud na návrh dlužníka nebo insolvenčního správce určí zálohovou splátku nebo referenční srážku, vyjde-li najevo, že se reálně dosažené příjmy a reálně vynaložené výdaje dlužníka podstatným způsobem liší od očekávaných příjmů a výdajů, které byly rozhodující pro určení zálohové splátky; ustanovení § 407 odst. 3 se použije obdobně.

(7) Je-li součet zálohových splátek splacených dlužníkem za dané zdaňovací období nižší než součin referenční srážky a počtu měsíců, po něž v daném zdaňovacím období oddlužení trvalo, vyzve insolvenční správce dlužníka k uhrazení nedoplatku ve výši rozdílu mezi těmito částkami; dlužník je povinen nedoplatek uhradit bez zbytečného odkladu. V odůvodněných případech může soud na návrh dlužníka určit jinou výši nedoplatku; toto rozhodnutí doručuje insolvenční soud zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné.

(8) Je-li součet zálohových splátek splacených dlužníkem za dané zdaňovací období vyšší než součin referenční srážky a počtu měsíců, po něž v daném zdaňovacím období oddlužení trvalo, může insolvenční soud na návrh dlužníka pro následující zdaňovací období stanovit jinou výši zálohové splátky; toto rozhodnutí doručuje insolvenční soud zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné. Insolvenční soud může stanovit jinou výši zálohové splátky také tehdy, jestliže o to požádá dlužník pro změnu poměrů. Soud tak učiní jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že je výše dosavadních zálohových splátek způsobila ohrozit plnění splátkového kalendáře nebo že míra uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů bude vyšší i při jiné výši měsíčních splátek.

(9) Pokud má dlužník mimo příjmů z podnikání také další příjmy, z nichž splácí pohledávky věřitelů podle § 398 odst. 3, nepoužije se při určení výše zálohové nebo referenční srážky snížení o základní částku, která nesmí být při výkonu rozhodnutí povinnému sražena z měsíční mzdy, je-li tato základní částka uvažována při určení rozsahu splátky z jiného příjmu. Při určení, ze kterého z příjmů bude dlužníku ponechána základní částka, vezme insolvenční soud v úvahu zejména výši a pravidelnost dosahování jednotlivých příjmů.

E) Povinnosti dlužníka po schválení oddlužení a důvody pro zrušení oddlužení

§ 412 Povinnosti dlužníka po schválení oddlužení

(1) Ode dne, kdy nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, do dne, kdy došlo ke splnění předpokladů pro osvobození podle § 412a nebo kdy bylo dlužníku oddlužení zrušeno, je dlužník povinen

a) vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat; nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat,

b) hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy a část výtěžku zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění manželů, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře; za mimořádný příjem se nepovažují plnění z pojistných smluv o škodovém pojištění a plnění z titulu práva na náhradu majetkové a nemajetkové újmy,

c) bez zbytečného odkladu oznámit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru každou změnu svého bydliště nebo sídla a zaměstnání,

d) vždy po uplynutí 3 kalendářních měsíců k patnáctému dni následujícího kalendářního měsíce předložit insolvenčnímu soudu přehled svých příjmů za uplynulé měsíce, neurčí-li insolvenční soud jinou dobu předkládání nepřevyšující 12 kalendářních měsíců; insolvenční soud může stanovit i to, že přehled příjmů bude dlužník předkládat pouze insolvenčnímu správci, který jej přiloží k nejbližší zprávě o stavu insolvenčního řízení a vyjádří se k jeho obsahu,

e) nezatajovat žádný ze svých příjmů a na žádost insolvenčního soudu, insolvenčního správce nebo věřitelského výboru předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání účinků schválení oddlužení,

f) neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody,

g) nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit,

h) vynaložit veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů.

(2) Ode dne splnění předpokladů pro osvobození podle § 412a do vzetí na vědomí splnění oddlužení je dlužník povinen poskytovat insolvenčnímu správci součinnost v rozsahu nezbytném pro zpeněžení dosud nezpeněženého majetku, pokud náleží do majetkové podstaty.

(3) Po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty vykonává insolvenční správce dohled nad činností dlužníka. O výsledcích své činnosti informuje insolvenční soud a věřitelský výbor. O neplnění podstatných povinností vyplývajících z oddlužení insolvenční správce informuje dlužníka bez zbytečného odkladu.

(4) Při posouzení, zda dlužník vynakládá veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů a zda vykonává přiměřenou výdělečnou činnost, vezme insolvenční soud v úvahu schopnosti, možnosti a majetkové poměry dlužníka. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů dlužníka je třeba také zkoumat, zda se dlužník nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Ministerstvo uveřejní informace týkající se hodnocení schopností a možností dlužníka vykonávat výdělečnou činnost způsobem umožňujícím dálkový přístup. Má se za to, že dlužník řádně neplní povinnost usilovat o získání příjmu, nepožádá-li v případě nezaměstnanosti do 15 dnů o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání nebo vezme-li tuto žádost zpět anebo byl-li z této evidence pravomocně vyřazen.

(5) Dlužník na výzvu informuje insolvenčního správce o úsilí, které vynaložil ke splnění povinností podle odstavce 1 písm. a) a h). Insolvenční správce k tomu dlužníka vyzve nejvýše jednou za 3 měsíce při poklesu průměru dlužnickových příjmů za poslední 3 měsíce oproti hodnotě vyplývající z rozhodnutí o schválení oddlužení o více než čtvrtinu nebo při poklesu předpokládané míry uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů oproti hodnotě určené v rozhodnutí o schválení oddlužení o více než čtvrtinu. K podstatným informacím sděleným dlužníkem se insolvenční správce vyjádří ve zprávě o stavu insolvenčního řízení.

(6) Právní úkon, kterým dlužník ode dne, kdy nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, do právní moci rozhodnutí o osvobození podle § 414 odmítne přijetí daru nebo dědictví bez souhlasu insolvenčního správce, je neplatný. Totéž platí, jestliže dlužník uzavře bez souhlasu insolvenčního správce dohodu o vypořádání dědictví, podle které má z dědictví obdržet méně, než činí jeho dědický podíl. Má se za to, že dlužník, který neodmítne dědictví, uplatnil výhradu soupisu.

§ 418 Zrušení schváleného oddlužení

(1) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem, jestliže

a) dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, nebo

b) v důsledku zaviněného jednání vznikl dlužníku po schválení oddlužení peněžitý závazek po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, nebo

c) dlužník není v důsledku okolností, které zavinil, v důsledku nesplnění závazku třetí osoby poskytnout plnění ve prospěch majetkové podstaty, v rozporu se závazným příslibem podle § 391 odst. 3 nebo v důsledku zvýšení základní částky, která nesmí být při výkonu rozhodnutí povinnému sražena z měsíční mzdy, po dobu delší než 3 měsíce schopen splácet v plné výši ani pohledávky podle § 395 odst. 1 písm. b), jestliže vznikly po rozhodnutí o úpadku, anebo

d) to navrhne dlužník.

(2) Má se za to, že dlužník zavinil vznik peněžitého závazku podle odstavce 1 písm. b), byl-li k jeho vymožení vůči dlužníku nařízen výkon rozhodnutí nebo exekuce.

(3) Insolvenční soud nezruší schválené oddlužení z důvodu, pro který prodlouží průběh oddlužení podle § 412b odst. 6.

(4) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem také tehdy, vyjdou-li po schválení oddlužení najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením je sledován nepoctivý záměr.

(5) Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem, zjistí-li, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže

- a) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem,
- b) dlužník požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a
- c) zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(6) Jestliže insolvenční soud nerozhodne o způsobu dlužníkovy úpadku konkursem podle odstavce 5, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5.

(7) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 6.

(8) Rozhodnutí podle odstavce 1 a 4 může insolvenční soud vydat, jen dokud nerozhodne o přiznání osvobození podle § 414. Učiní tak po jednání, které insolvenční soud nařídí vždy, navrhl-li to insolvenční správce nebo věřitel nebo trvá-li na něm dlužník. Platí, že dlužník na jednání netrvá, jestliže se tak přes výzvu insolvenčního soudu nevyjádří do 10 dnů ode dne, kdy mu byla doručena. K tomuto jednání insolvenční soud předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, který zrušení oddlužení navrhl. Rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až c) může insolvenční soud vydat i bez návrhu.

(9) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 4 mohou podat odvolání pouze osoby uvedené v odstavci 8. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 8 a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

F) Přerušování a prodloužení oddlužení

§ 412b Přerušování a prodloužení průběhu oddlužení

(1) Insolvenční soud může po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty rozhodnout o přerušování průběhu oddlužení i opakovaně až na celkovou dobu 12 měsíců. Učiní tak z důležitých důvodů na návrh dlužníka nebo insolvenčního správce. Odvolání proti rozhodnutí o přerušování průběhu oddlužení není přípustné.

(2) Po dobu přerušování průběhu oddlužení nemusí dlužník plnit svou povinnost splácet podle § 398 odst. 3; ustanovení § 418 odst. 1 písm. c) se nepoužije.

(3) Jakmile odpadne důvod přerušování, rozhodne insolvenční soud o pokračování v oddlužení i bez návrhu. Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné. O pokračování v oddlužení soud nerozhoduje, jestliže bylo oddlužení přerušeno na přesně určenou dobu či do určitého dne.

(4) Doba, po níž byl přerušován průběh oddlužení, se nezapočítává do doby podle § 412a odst. 1.

(5) Insolvenční soud může rozhodnout, že se doba, která je rozhodná pro posouzení splacení pohledávek podle § 412a odst. 1, prodlouží až o 6 měsíců. Učiní tak z důležitých důvodů na návrh dlužníka podaný do uplynutí doby, která je rozhodná pro posouzení splacení pohledávek podle § 412a odst. 1. Průběh oddlužení nelze takto prodloužit opakovaně. Odvolání proti rozhodnutí o takovém prodloužení průběhu oddlužení není přípustné.

(6) Insolvenční soud může prodloužit dobu podle § 412a odst. 1 písm. b) o počet měsíců, ve kterých dlužník neplnil podstatné povinnosti vyplývající z oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty, a to zejména povinnosti podle § 412 odst. 1 písm. a) nebo h). Průběh oddlužení lze takto prodloužit i opakovaně, nejdéle však v souhrnu o 12 měsíců. Z důvodu hodného zvláštního zřetele lze nadto průběh oddlužení prodloužit v souhrnu až o dalších 6 měsíců.

(7) Insolvenční soud neprodlouží průběh oddlužení, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že prodloužením průběhu oddlužení nebude dosaženo uspokojení pohledávek jiných než odměna a hotové výdaje insolvenčního správce.

G) Splnění oddlužení

§ 412a Splnění oddlužení

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty jsou splněny předpoklady pro osvobození dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, jestliže

a) dlužník splatil nezajištěným věřitelům jejich pohledávky v plné výši, nebo

b) po dobu 3 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a plnil-li dlužník po tuto dobu všechny podstatné povinnosti vyplývající z oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty; má se za to, že tyto povinnosti plnil, jestliže dosáhl předpokládané míry uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů určené insolvenčním soudem v rozhodnutí o schválení oddlužení.

(2) V oddlužení zpeněžením majetkové podstaty jsou splněny předpoklady pro osvobození dlužníka od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, jestliže insolvenční soud

a) obdržel zprávu insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení a dlužník řádně splnil všechny podstatné povinnosti stanovené v rozhodnutí o schválení oddlužení, nebo

b) neobdržel zprávu insolvenčního správce o splnění rozvrhového usnesení a od schválení oddlužení uplynula doba 3 let, plnil-li dlužník po tuto dobu všechny podstatné povinnosti stanovené v rozhodnutí o schválení oddlužení a nebylo-li dlužníku po tuto dobu oddlužení zrušeno.

(3) Bylo-li dlužníku přiznáno osvobození podle § 414 v posledních 20 letech před podáním návrhu na povolení oddlužení, činí doba podle odstavce 1 písm. b) 5 let.

H) Účinky splnění oddlužení

§ 414 Osvobození dlužníka od placení pohledávek

(1) Jestliže byly splněny předpoklady pro osvobození podle § 412a, vydá insolvenční soud rozhodnutí, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození podle věty první se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku.

(2) Jestliže insolvenční správce nedoporučil rozhodnout o osvobození dlužníka podle odstavce 1, insolvenční soud v odůvodnění rozhodnutí uvede důvody, pro které dlužníka osvobodil.

(3) Osvobození podle odstavce 1 nebrání zpeněžení majetku, který dosud nebyl zpeněžen, pokud náleží do majetkové podstaty, a uspokojení pohledávek věřitelů z výtěžku zpeněžení podle schváleného způsobu oddlužení.

(4) Právní mocí rozhodnutí o osvobození podle odstavce 1 se ruší veškerá omezení dlužníka, ke kterým došlo před jeho vydáním v dosavadním průběhu insolvenčního řízení ze zákona nebo rozhodnutím soudu, nestanoví-li tento zákon jinak. Nadále však trvají účinky podle § 408 odst. 1 a stávající omezení ve vztahu k majetku, který dosud nebyl zpeněžen, pokud náleží do majetkové podstaty. Účinky § 109 odst. 1 písm. c) a d) se ve vztahu k výkonu rozhodnutí či exekuci srážkami ze mzdy uplatňují po dobu placení zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce; to neplatí, došlo-li k odejmutí nebo k zániku osvobození.

(5) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.

(6) Osvobození podle odstavců 1 a 5 se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.

(7) Při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, jestliže nedošlo ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku

zpeněžení tohoto majetku; pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), se může takto domáhat jen za dobu od osvobození podle odstavce 1.

(8) Nejsou-li po podání zprávy insolvenčního správce pro osvobození splněny předpoklady pro vydání rozhodnutí o osvobození dlužníka podle § 414, insolvenční soud vydá rozhodnutí, ve kterém uloží dlužníku povinnost do doby podání nové zprávy pro osvobození měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku obdobně podle § 398 odst. 3. Do nabytí právní moci tohoto rozhodnutí insolvenční správce příslušné částky uloží na zvláštní účet podle § 36 odst. 5.

§ 416

(1) Osvobození podle § 414 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti, pohledávky insolvenčního správce na odměnu a hotové výdaje a dále pohledávek věřitelů na výživném ze zákona a pohledávek věřitelů na náhradu škody způsobené na zdraví.

(2) Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud přiznává dlužníku osvobození podle § 414, se může odvolat pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníku nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním však lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku.

§ 417

(1) Osvobození podle § 414 insolvenční soud dlužníku odejme, jestliže na základě návrhu podaného některým z dotčených věřitelů nebo insolvenčním správcem do 3 let od pravomocného přiznání osvobození podle § 414 vyjde najevo, že ke schválení oddlužení nebo k přiznání osvobození došlo na základě podvodného jednání dlužníka, anebo že dlužník poskytl zvláštní výhody některým věřitelům; to neplatí, jestliže věřitel, který návrh podal, mohl takovou námitku uplatnit před rozhodnutím o přiznání osvobození dlužníku.

(2) Osvobození podle § 414 insolvenční soud dlužníku také odejme, pokud v době do vzetí na vědomí splnění oddlužení, nejdéle však do 3 let od pravomocného přiznání osvobození,

a) dlužník závažným způsobem porušil nebo opakovaně porušuje povinnost součinnosti podle § 412 odst. 2, nebo

b) vyjdou najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením byl sledován nepoctivý záměr.

(3) Přiznané osvobození zaniká, byl-li dlužník do 3 let od právní moci rozhodnutí o přiznání osvobození podle § 414 pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým podstatně ovlivnil schválení nebo provedení oddlužení nebo přiznání osvobození, případně kterým jinak poškodil věřitele.

(4) Zánik osvobození podle odstavců 1 a 3 se nevztahuje na pohledávky věřitelů, kteří se sami účastnili podvodných jednání s dlužníkem nebo nedovolených výhod; o tom musí být rozhodnuto výrokem usnesení.

(5) Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavců 1, 3 a 4 může podat pouze dlužník a věřitel, jehož se zánik osvobození týká. Odvolání proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 2 může podat pouze dlužník.